

Het Lam van God - gekeurd

Schriftlezing: Johannes 18:25-40

Het duurt niet lang of het eerste zonlicht verschijnt boven de heuvels van Jeruzalem. Op dat moment zet een Leviet de handen aan zijn mond en roept tot het groepje priesters op het tempelplein: 'De morgenzon schijnt reeds.'

Dat is het sein om de poorten van het tempelcomplex te openen en aan de slag te gaan. Sommige priesters gaan naar de speciale ruimte waar het lam dat deze ochtend geofferd moet worden, vier dagen heeft staan wachten. Ze moeten het keuren: nauwkeurig op gebreken onderzoeken en – wanneer het lam is goedgekeurd - het naar het brandofferaltaar brengen. Daar wordt het offerlam geslacht en het bloed ervan tegen het altaar uitgegoten. Om God en mens met elkaar te verzoenen. Zo begint ook deze dag met het offeren van een lam. Het is echter de laatste keer dat het nog terecht en zinvol gebeurt. Die middag zal het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt, geofferd worden en daardoor elk ander offer overbodig maken.

Maar eerst moet ook dit Lam van God gekeurd worden. Daarvoor wordt Jezus uitgeleverd in de handen van de Romeinse landvoogd Pontius Pilatus, de man van het recht en van de wet. Als vertegenwoordiger van de keizer in Rome heeft Pilatus het opperbevel over het Romeinse leger en is hij de hoogste instantie in alle rechtszaken.

In verband met de feestdagen in Jeruzalem heeft Pilatus zijn intrek genomen in zijn residentie, de burcht Antonia, een kazerne op de noordwesthoek van het tempelcomplex.

De heren van het Sanhedrin hebben haast. Er moet nog heel wat gebeuren voor het aanbreken van de sabbat. Om zes uur die avond moet alles achter de rug zijn. Daarom mag er geen tijd verloren gaan. Het kan wel eens heel wat voeten in de aarde hebben voordat Pilatus zijn fiat aan hun doodvonnis zal geven.

Pilatus begrijpt al gauw dat de zaak iets met de godsdienst van de Joden te maken heeft. "*Neem Hem dan mee, en veroordeel Hem volgens uw eigen wet*" (Joh. 18:31). 'Het is mijn zaak niet.'

De leden van het Sanhedrin weten van geen wijken. Ze moeten wel met een andere beschuldiging op de proppen komen: 'Hij is een gevaar voor de Romeinen. Hij wil koning worden!' Dat is een beschuldiging die Pilatus niet naast zich neer kan leggen.

Pilatus trekt zich met Jezus terug in zijn residentie en begint aan het gerechtelijk onderzoek. Zijn vragenlijst telt slechts drie vragen waarmee hij Jezus confronteert:

1. *"Bent U de koning van de Joden?"*
2. *"Wat hebt U gedaan?"*
3. *"Wat is waarheid?"*

Als Jezus een revolutionair, een politieke onruststoker was geweest, zou Pilatus dat hebben geweten. Hij had zo zijn inlichtingendienst en informatiekanalen. Dat hoorde bij zijn werk.

Ten diepste begrijpt Pilatus Jezus niet: 'Een koningschap dat niet van deze wereld is ...' Hij vindt het maar geklets in de ruimte. Laat die Jezus van Nazaret zijn ideeën maar houden. Ze leveren geen enkel politiek gevaar op.

Het oordeel van de vertegenwoordiger van het Romeinse gezag is uiteindelijk recht en duidelijk: *"Ik heb geen schuld in Hem gevonden."*

Als een gaaf, vlekkeloos en on-schuldig Lam heeft Pilatus Jezus goedgekeurd om geofferd te worden.

Straks zal Jezus, het Lam van God - beladen met de schuld van de wereld - op weg gaan naar de offerplaats buiten de muren van de stad Jeruzalem. Daar, op de kruisheuvel Golgota staan al drie kruispalen te wachten op hun slacht-offers.

Daar geeft Jezus straks zijn leven ... als het Lam van God ... onschuldig ... in mijn plaats!